

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13Csp/107/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123296583
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2024:6123296583.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: MINIHOTOVOST, SE, IČ: 043 55 211, náměstí T. G. Masaryka 2392/17, Břeclav, Česká republika, v konaní zastúpený: Mgr. Zuzana Bírová, IČO: 30 849 837, so sídlom Americká 2, 831 02 Bratislava – Nové Mesto proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C., o zaplatenie 300 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Súd žalobu v celom rozsahu zamieťa.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca si voči žalovanému v upomínacom konaní vedenom Okresným súdom Banská Bystrica uplatnil dňa 13.4.2023, v znení potvrdenia súhlasu s obsahom výzvy uvedeného súdu, nárok na zaplatenie sumy 300 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 300 eur od 23.5.2020 do zaplatenia ako aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 2,31 eur. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že žalovaný sa prostredníctvom webovskej stránky www.minipožička.sk registroval a požiadal žalobcu o poskytnutie úveru vo výške 300 eur. Pri registrácii uviedol svoje v návrhu špecifikované údaje pozostávajúce z mena, priezviska, rodného čísla a bydliska. Pri registrácii a odoslaním žiadosti o poskytnutie úveru žalovaný zároveň potvrdil, že súhlasí so Smlouvou o úveru, ako aj všeobecnými podmínkami poskytnutí úveru (ďalej len "VPPÚ") a zároveň potvrdil, že údaje ktoré žalobcovi ako veriteľovi poskytol sú pravdivé a úplné. Na základe Smlouvy o úveru č. 586129 zo dňa 17.4.2020 uzatvorenej podľa § 2390 a nasl. zákona č. 89/2012 Sb. Občanský zákoník a zákona č. 145/2010 Sb. o spotrebiteľskom úveru v znení neskorších predpisov žalobca, ako veriteľ, poskytol žalovanému, ako dlžníkovi, úver vo výške 300 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 85 eur a to do 28 dní odo dňa poskytnutia úveru. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle uzatvorenej Smlouvy o úveru, stal sa jeho dlh splatným, a to dňom 15.5.2020. V zmysle bodu IV. Smlouvy a čl. 19. VPPÚ je veriteľ oprávnený upozorniť spotrebiteľa na omeškanie so splátkou úveru, a to buď e-mailom alebo sms správou alebo písomne. Veriteľ je oprávnený požadovať od spotrebiteľa vo forme zmluvnej pokuty paušálnu náhradu nákladov spojenú s upomienkou vo výške 0,77 eur za každú upomienku. Žalobca vyzýval žalovaného na úhradu jeho záväzku prostredníctvom upomienok zasielaných formou SMS-správ alebo emailov. Na upomienky žalovaný nereagoval, telefonicky sa s ním nepodarilo skontaktovať. Zaslané boli 4 upomienky v súlade s dohodnutými VPPÚ a tým pádom vznikla žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi 2,31 eur za zaslané upomienky. Žalobca ďalej v návrhu uviedol, že v prílohe prikladá 4 upomienky, ktoré boli zaslané 18.5.2020, 19.5.2020, 14.7.2020, 14.7.2020 žalovanému mailom v súlade so Smlouvou o úveru ako VPPÚ. Upomienky zaslané mailom boli zaslané v súlade s ustanovením čl. 4 zmluvy o úvere v zmysle ktorého „Spotrebiteľ dáva výslovný súhlas k tomu, aby mu Veriteľ zasielal upomienky formou SMS alebo emailovej správy na mobilné telefóny alebo e-mailové adresy. Žalovaný bol vyzvaný na

zaplatenie nároku dňa 1.3.2023. Dňa 1.2.2023 bola žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu zaslaná písomná výzva na úhradu dlhu. Žalobca si v zmysle nariadenia vlády ČR č. 351/2013 Sb. v znení neskorších predpisov uplatňuje voči žalovanému zákonný úrok z omeškania. Žalobca je zapísaný do obchodného registra Českej republiky a má registrované sídlo v Českej republike. Žalobca je nositeľom povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov v Českej republike, ktoré mu udelila Česká národná banka, ktorej výlučnému dohľadu podlieha. Žalobca a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere v českom jazyku a podľa právneho poriadku Českej republiky, na ktorý v zmluve o úvere nielen odkázali, ale na použitie ktorého sa aj dohodli. Aplikácia českého právneho poriadku v danom prípade nie je a ani nemôže byť pre žalovaného ako spotrebiteľa menej výhodná. Ide totiž o poskytnutie spotrebiteľského úveru, pričom právna úprava poskytovania spotrebiteľských úverov je v EÚ plne harmonizovaná v podobe smernice 2008/48/ES (ďalej len "Smernica"). Podľa recitálu č. 9 Smernice úplná harmonizácia je potrebná na to, aby sa všetkým spotrebiteľom v Spoločenstve zabezpečila vysoká a rovnocenná úroveň ochrany ich záujmov a aby sa vytvoril skutočný vnútorný trh. Členské štáty by preto nemali mať možnosť zachovať alebo zaviesť iné vnútroštátne ustanovenia ako ustanovenia tejto smernice. To teda znamená, že Smernica predstavuje koncept úplného zakomponovania do národných poriadkov členských štátov, a nie akýsi minimálny štandard ochrany. V tomto zmysle teda právna ochrana v prípade zmlúv o spotrebiteľskom úvere musí byť v každom členskom štáte EÚ rovnaká. Dotýka sa to teda celého rozsahu žalovaného nároku, a to vrátane jeho príslušenstva, pretože v zmysle čl. 10 ods. 2 písm. d), f) a l) špecifikácia istiny, úroku a ďalších poplatkov a aj úrokov z omeškania sú povinnou obsahovou náležitosťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe uvedeného je teda súd povinný aplikovať vo veci české právo v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov a podľa neho posúdiť žalovaný nárok.

Žalobca za dôkaz nič neoznačil, ale k návrhu pripojil výzvy, upomienky, poslednú predžalobnú upomienku, Všeobecné podmienky poskytnutí úveru, Smlouvu o úveru č. 586129.

2. Okresný súd Banská Bystrica bol pri doručovaní platobného rozkazu zo 10.5.2023 žalovanému neúspešný, a keďže žalobca navrhol pokračovať v konaní na príslušnom súde, Okresný súd Banská Bystrica postúpil spis Okresnému súdu Komárno, ktorému spor napadol 11.9.2023.

3. Súd otvoril pojednávanie o spore dňa 23.1.2024 s tým, že pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného a ospravedlneného právneho zástupcu žalobcu ako aj v neprítomnosti riadne predvolaného žalovaného a vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah súdneho spisu.

4. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že spoločnosť žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník dňa 17.4.2020 o 12:23 podpísali elektronicky po česky napísaný formulár Smlouva o úveru č. 586129, predmetom ktorej mal byť jednorázový, bezúčelový, nezáväzný úver vo výške 300 eur, čerpaný bezhotovostne, na účet uvedený pri mene žalovaného dlžníka. Ako deň splatnosti je uvedený deň 15.5.2020 a poplatok za poskytnutie úveru mal byť vo výške 85 eur. Potom celková čiastka, ktorú mal spotrebiteľ zaplatiť jednorázovo bola 385 eur s RPMN 2483,94%. V zmluve je upravené oprávnenie žalobcu požadovať od spotrebiteľa paušálnu náhradu nákladov spojenú s upomienkou vo výške 0,77 eur za každú odoslanú upomienku. Podľa textu, zmluva mala byť uzavretá podľa zákona č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník a podľa zákona č. 257/2016 Sb., o spotrebiteľskom úvere. V texte zmluvy nie sú uvedené žiadne elektronické identifikátory zmluvných strán.

Právna zástupkyňa žalobcu výzvou z 1.2.2023 žalovaného vyzývala na okamžitú úhradu sumy vo výške 761,09 eur na špecifikovaný účet vo VÚB, a.s., resp. aj na špecifikovaný účet v ČSOB, a.s. alebo v UniCredit Bank, a.s.

Tím www.minipozicka.sk mailovou upomienkou z 18.5.2020 vyzval žalovaného na úhradu sumy 385 eur na špecifikovaný účet vo VÚB, a.s., resp. na jeden z ďalších „našich“ účtov uvedených aj na <https://www.minipozicka.sk/banky-u-ktorych-mame-ucty>, ako aj na v maili špecifikované účty slovenských bánk. Žalovaný bol súčasne poučený, že pre predĺženie splatnosti sa má prihlásiť do svojej klientskej zóny na webovej adrese <https://www.minipozicka.sk/konto/prihlasenie>.

Tím www.minipozicka.sk aj mailovou upomienkou z nasledujúceho dňa, teda z 19.5.2020 vyzval žalovaného na úhradu sumy 385 eur na špecifikovaný účet vo VÚB, a.s., resp. na jeden z ďalších „našich“

účtov uvedených aj na <https://www.minipozicka.sk/banky-u-ktorych-mame-ucty>, ako aj na v maili špecifikované účty slovenských bánk. Žalovaný bol súčasne poučený, že pre predĺženie splatnosti sa má prihlásiť do svojej klientskej zóny na webovej adrese <https://www.minipozicka.sk/konto/prihlasenie>.

Mailovou upomienkou z 14.7.2020 žalobca vyzval žalovaného na úhradu sumy 490,88 eur na špecifikovaný účet vo VÚB, a.s., resp. na jeden z ďalších účtov uvedených aj na <https://www.minipozicka.sk/banky-u-ktorych-mame-ucty>, ako aj na v maili špecifikované účty slovenských bánk a dvoch českých bánk.

Tím www.minipozicka.sk aj mailovou upomienkou z toho istého dňa, teda zo 14.7.2020, vyzval žalovaného na úhradu sumy 492,45 eur na špecifikovaný účet vo VÚB, a.s., resp. na jeden z ďalších účtov uvedených aj na <https://www.minipozicka.sk/banky-u-ktorych-mame-ucty>, ako aj na v maili špecifikované účty slovenských bánk.

Žalovaný mal dňa 17.4.2020 o 12:23 podpísať elektronicky aj po česky napísaný formulár Všeobecné podmienky poskytnutí úveru.

Mailovou upomienkou z 1.3.2023 žalobca vyzval žalovaného na úhradu sumy 761,09 eur na špecifikovaný účet vo VÚB, a.s., resp. aj na špecifikovaný účet v ČSOB, a.s. alebo v UniCredit Bank, a.s.

5. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že žalobca prostredníctvom slovenskej webovej stránky www.minipozicka.sk ponúkal úvery na území Slovenska, splatné na účtoch v slovenských bankách slovenským občanom. Bolo tomu tak aj v prípade žalovaného, ktorý sa na webovej adrese žalobcu ako veriteľa www.minipozicka.sk zaregistroval, čo vyplýva nielen zo záhlavia všetkých upomienok, s výnimkou tej, od advokáta žalobcu, ale vyplýva to aj zo žaloby a z textu upomienok, v ktorých sú odkazy na webové stránky žalobcu www.minipozicka.sk. Žalobca aj v predložených česky písaných všeobecných podmienkach odkazuje na uvedenú slovenskú webovú stránku. Súd má zo svojej činnosti vedomosť, že stránku www.minipozicka.sk prevádzkovala slovenská spoločnosť MINIHOTOVOSTĚ, s.r.o., ktorá dňa 30.3.2015 zmenila právnu formu na akciovú spoločnosť. Spoločnosť MINIHOTOVOSTĚ, a.s. mala jediného akcionára - spoločnosť POHOTOVOSTĚ s.r.o. a zanikla 15.11.2016 cezhraničnou fúziou. Jej nástupcom sa stal žalobca.

6. Žalobca je právnickou osobou zapísanou v Obchodnom registri Českej republiky vykonávajúcou podnikateľskú činnosť na území Českej republiky. Žalobca nielenže netvrdil, ale ani nepreukázal, že by bol zapísaný do registra veriteľov Národnou bankou Slovenska (NBS), alebo bol evidovaný na webovej stránke NBS pod subjektami finančného trhu. Žalobca netvrdil a nepreukázal, že by mu NBS udelila povolenie na poskytovanie spotrebiteľských úverov a iných úverov a pôžičiek pre spotrebiteľov na území Slovenskej republiky. NBS výslovne upozornila dňa 9.8.2018 na svojej webovej stránke na skutočnosť, že žalobca poskytuje na území Slovenska úvery spotrebiteľom bez jej povolenia. Pokiaľ bol žalobca držiteľom povolenia Českej národnej banky (ČNB) na poskytovanie spotrebiteľských úverov na území Českej republiky, toto povolenie sa nevzťahovalo na činnosť žalobcu pri poskytovaní spotrebiteľských úverov v mene EUR spotrebiteľom na území Slovenska. Navyše, z činnosti súdu je známe, že ČNB v roku 2023 rozhodla o odňatí oprávnenia žalobcovi k činnosti nebankového poskytovateľa spotrebiteľského úveru.

Aj keď podľa textu úverovej zmluvy podpísanej procesnými stranami elektronicky dňa 17.4.2020, táto mala byť uzavretá podľa českých právnych predpisov, pričom podľa bodu 04 všeobecných podmienok účinných od 18.5.2018, do textu ktorých nemohol žalovaný v deň podpisu dňa 17.4.2020 nijako zasiahnuť, sa na úpravu vzťahov neupravených zmluvou a všeobecnými podmienkami mal použiť právny poriadok Českej republiky, súd dospel k záveru, že zmluva procesných strán je absolútne neplatná podľa § 11 ods. 3 OZ v spojení s § 39 OZ, preto nevyvoláva žiadne právne následky, lebo je absolútne neplatná od začiatku. Z uvedeného dôvodu ani všeobecné podmienky poskytnutia úveru nie sú právne významné, pri neexistencii platnej úverovej zmluvy.

7. Podľa článku 6 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 zo dňa 17. júna 2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I) (ďalej len „Nariadenie Rím I“), bez toho, aby boli dotknuté články 5 a 7, zmluva uzavretá fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „spotrebiteľ“), s inou

osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len „podnikateľ“), sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu spotrebiteľa za predpokladu, že podnikateľ:

- vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo
- akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny a zmluva patrí do rozsahu tejto činnosti.

Podľa čl. 6 ods. 2 Rím I, bez ohľadu na odsek 1 si strany môžu v súlade s článkom 3 zvoliť rozhodné právo pre zmluvu, ktorá spĺňa požiadavky odseku 1. Takáto voľba rozhodného práva však nesmie zbaviť spotrebiteľa ochrany, ktorú mu poskytujú také ustanovenia, od ktorých sa nemožno odchyliť dohodou podľa práva, ktoré by v prípade absencie voľby bolo na základe odseku 1 rozhodným.

Podľa § 2 písm. b), c) zákona č. 129/2010 Z.z., Na účely tohto zákona sa rozumie (b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, (c) iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu, ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska.

Podľa § 11 ods. 3 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z., Ak osoba bez povolenia poskytne peňažné prostriedky, ktoré by inak boli spotrebiteľským úverom, uzatvorená zmluva je neplatná.

Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., Veriteľ je oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu: a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a alebo b) v obmedzenom rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20b.

Podľa § 24 ods. 2 citovaného zákona, Veriteľ môže poskytovať úvery alebo pôžičky, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, ak má povolenie poskytovať spotrebiteľské úvery podľa § 20 ods. 1 písm. a).

8. Vzťah medzi procesnými stranami je spotrebiteľským, pričom, je nepochybné, že obvyklým pobytom žalovaného ako spotrebiteľa je územie Slovenskej republiky. Žalovaný je občanom Slovenskej republiky s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky. Zároveň je splnená aj podmienka, že žalobca ako podnikateľ smeruje svoju činnosť na území Slovenskej republiky, keď ponúka možnosť občanom Slovenska zaregistrovať sa na svojej slovenskej webovej stránke.

Podľa ustanovenia článku 6 ods. 1 nariadenia Rím I je potrebné určiť právo Slovenskej republiky ako rozhodné právo.

Keďže lehota splatnosti úveru čerpaného žalovaným bola krátka, len 28 dní, takto čerpaný úver s poukazom na § 1 ods. 3 písm. l/ zákona č. 129/2010 Z.z. nie je spotrebiteľským. Hoci nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, nepochybne ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. OZ, čo nebolo ani medzi zmluvnými stranami sporné. Pokiaľ v danej veci nejde o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ale ide o iný úver poskytnutý spotrebiteľovi, v zmysle § 24 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. je aj na poskytovanie iných úverov a pôžičiek, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom, potrebné povolenie Národnej banky Slovenska. V ustanovení § 24b ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. je zakotvený zákaz pre kohokoľvek poskytovať iné úvery a pôžičky bez povolenie NBS a zároveň v ustanovení § 11 citovaného zákona takúto zmluvu, ktorá bola uzavretá so subjektom, ktorý poskytoval pôžičky a iné úvery bez povolenia NBS sankcionuje neplatnosťou.

9. Pokiaľ žalobca poskytol úver spotrebiteľovi na území Slovenska bez príslušného povolenia NBS v zmysle § 20 ods. 1 resp. § 24 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere žalovaného je neplatná. S poukazom na § 24 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. je nepochybné, že žalobca ako veriteľ mohol žalovanému poskytnúť úver iba v prípade, ak by disponoval povolením udeleným NBS. Je bezpredmetné, či žalobca vykonáva svoju činnosť zapísanú v českom obchodnom registri na základe povolenia ČNB. Je nepochybné, že žalovanému poskytol úver subjekt, ktorý nemá povolenie na

poskytovanie úverov na území Slovenskej republiky a v takom prípade je v zmysle § 11 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z., v spojení s § 24b citovaného zákona, úverová zmluva žalovaného zo 17.4.2020 neplatná. Pokiaľ každý členský štát Európskej únie si stanovuje vo svojich vnútroštátnych právnych predpisoch podmienky, za ktorých príslušný orgán dohľadu (v danom prípade NBS) poskytuje povolenie, na základe ktorého je veriteľ oprávnený ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery, prípadné tvrdenie žalobcu, že mu postačuje povolenie ČNB na vykonávanie činnosti poskytovania spotrebiteľských úverov (aj) na území Slovenska právne neobstojí. K záveru o neplatnosti zmluvy uvedeného typu a aplikácii slovenského práva ako rozhodného práva, už zaujali stanovisko Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku zo dňa 28.09.2022 sp. zn. 41CoCsp/13/2022, Krajský súd v Nitre v rozsudku zo dňa 8.9.2022 sp. zn. 9CoCsp/23/2022, Krajský súd v Trnave v rozsudku z 28.6.2023 sp. zn. 10CoCsp/66/2022, Krajský súd v Bratislave v rozsudku z 30.3.2023 sp. zn. 6CoCsp/41/2022 .

10. S poukazom na § 451 ods. 2 OZ a § 457 OZ vznikla plnením z neplatnej zmluvy povinnosť zmluvných strán vrátiť druhej strane všetko, čo podľa nej dostal.

Žalobca v konaní tvrdil, avšak nepreukázal, kedy žalovanému spotrebiteľovi plnil sumu 300 eur. Pokiaľ v danom prípade malo dôjsť k plneniu žalobcu v deň uzavretia neplatnej zmluvy, teda 17.4.2020, vzhľadom na upozornenie NBS z 9.8.2018 začala žalobcovi už dňa 17.4.2020 plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 107 ods. 1 OZ, keď žalobca od 9.8.2018 vedel o upozornení NBS na jeho činnosť pri poskytovaní úverov spotrebiteľom na území Slovenska bez potrebného povolenia, a teda už 17.4.2020 vedel, že svojim plnením sumy 300 eur na účet uvedený žalovaným dochádza na strane žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, lebo procesnými stranami uzavretá úverová zmluva je absolútne neplatná, je v rozpore so zákonom. Táto dvojročná premlčacia doba potom uplynula dňa 19.4.2022 (utorok), nasledujúci po Veľkonočnom pondelku. Žalobca si svoj nárok na súde uplatnil dňa 13.4.2023, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej doby, pričom súd s poukazom na § 54a OZ prihládol na toto premlčanie žalobcom uplatneného nároku voči spotrebiteľovi a žalobu žalobcu na zaplatenie 300 eur s príslušenstvom a nákladmi na uplatnenie (premlčaného) práva zamietol ako nedôvodnú.

11. Súd o náhrade trov konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že v konaní procesne úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, keď zo spisu nevyplýva, že by v konaní žalovanému vznikli trovy konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky

procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.